

CA VỌNG-CỔ HOÀI LANG 13

Chôn phật đài hằng nhớ câu không không sắc sắc.
Nước nhàn dương tươi tắt ngọn lửa lòng.
Đa mang chi trong đám bụi hồng
Càng khổ thân vì thương giận hải-hùng.
Sao bằng cửa từ-bi kinh sớm kệ chiều.
Giết tiêu ma-chướng thất tình đuổi đeo.
Đến cõi niết-bàn nhờ toàn Bát-nhả.
Cắt đứt tơ-tình lên cảnh tiêu-diêu.
Cá nghe kinh nơi liên-trì biếng lợi.
Chim muốn tu-hành đậu trên nhánh dương cũng ít kêu
Hồi vui thì xem hạc múa trên đèo.
Còn khi buồn ta đàm đạo với lũ ngư tiều.
Nhân tình nghĩ tới bao nhiêu.
Càng khiến giựt mình sợ hãi bấy nhiêu.
Mê ái-ân đà trải lăm cảnh hiểm nghèo.
Thuyền tình qua ba chuyến mà cái thân cánh bèo, cũng còn lăm
linh đình.
Ngay nay tuy cắt đứt sợi tơ lành.
Nhưng gặp hồi canh vắng đêm thanh.
Thấy trong soi thêm cảm động tâm tình.
Ngây hồn vì hóng gió, đứng trần hình bởi nhớ cảnh xuân.